

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182405952/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

og den tredje, som er Mangel paa Kæringsveje, der ser ud til ikke saa snart at skulle kunne afhjælpes.

6.

Hør at bestyrke den første Grundstøtte vil Direktionen altid have et Magasin og tilstrækkeligt Dslag af alle Slags Krykker, Plajere, Omslag, Pjalter og Klude, alt sammen til Brug for de sunde og friske Liggere, som uden Betaling udeliveres dem af Magasinet. De vansjøre og Krobtingerne anses som Folk, der uungærelig behøver samme, og folgelig overlades til dem selv at forskaffe sig deres Fornødenheder.

7.

Det tillæbes, ligeledes paa oben anførte Grund, dem, som med Glod eller Kræft i Ansigtet ere ikke tilvedte, samt dem, som med nogen anden udbortes Skade paa Benene eller andre Lemmer ere behøstede, at vise sig paa offentlige Gader, Stræder og Veje og der at blotte deres Skade for alle Folks Sjue, uagtet de ere andre Folk, og hær frugtsommelige Koner, til Skædel og Wederstyggelighed, og uagtet det strider aabenbare imod Forordningen af 24de Septbr. 1708, Iste Post 12te Art.

8.

Hvor Kenighed optæmmer imellem Interessenterne angaaende Kong, Fortrin, Stemmerettighed eller andet, der maa Ancienniteten paa det strængeste iagttages; dog bemærkes, at et Fruentimmer har altid Fortrinet for en Mand, paa Grund af, at dette Kjon bedre kan græde og folgelig bedre opvække Medlidenshed. Iblandt Fruentimmerne iagttages ogsaa Mængen saaledes, at den, som har flest Børn omkring sig, har altid Fortrinet. Til den Ende paaligger det saa vel Direktionen som Interessenterne at tilvejebringe saa mange Børn som muligt, og da maa af Soldater, Matroser og andre, som formedelit deres Kvalitet ere personligen udelukkede fra Kompagniet, meget set for en billig Pris kan saa Børn til Leje, som anmodes

enhver om at stræbe, at denne ny Kæringsvej ikke bliver udnyttet.

9.

Da den Kunst, paa en behøndig Maade at tilvende sig andres Gjendom, nu er steget til en høj Spidse, og den virkelig synes at henhøre til de Kjonne Videnskaber, saa har Direktionen, for ogsaa at vise, hvor højt den ærer det Kjonne, sluttet en ordentlig Kommercetraktat med en stor Del af den jødiske Nation, der imodtager, imod en billig Fordel, de Vare, som Kompagniet paa denne Maade tilforhandler sig. Det bliver allsaa enhver af Interessenternes Pligt hær at undervise den tilbøgende Argdom og at lære dem de Knebs, hvormed de kan angaa fortlige Folks Opmærksomhed. Dette vil med Tiden blive Kompagniets fjerde Grundstøtte; thi skalde end Røstet en eller anden Gang saa i Sinds at modhætte sig denne Kæringsvejs Uvansj, saa ved dog Direktionen . . . . .

cætera desunt.

Det smertes mig uendeligen, at Manuskriptet var saaledes afbrudt paa et af de vigtigste Steder, og at jeg ikke har været i Stand til at indbente videre Oplysning. Maaste Tiden, der udflyder alle Ting, vil gibe mig større Underretning om et Kompagni, som synes at være det eneste, hvis Værdighed Kjøbenhavn skal kunne komme til at bryde sig af.

Nu skalde man stride til Delingen, men da ingen af de fire Konkurrentere være i Stand til at paatage sig at udløse de andres Aktier, saa anmodede man en ikke langt der fra staaende hær Mand af et stummelt og høst Udseende at ombytte mig med Koni, hvilket han ogsaa imod en liden Fordel paatog sig, og saaledes kom jeg i hans Eje.

Hvem denne høje, stumle, sorte Mand var, havde jeg gjaerue lige mine Vælere strax, i Fald jeg var høst nok til at tro, at de vare usjgjertrige efter at vide det. Men da jeg tror, at de har ganske god Taalmodighed til at bide noget, saa ubbeder jeg mig paa det ærbødige og ydmygte, at de vil

cætera desunt. Ksten mangler